

LLIBRE D'HORES

(El millor elogi que podem fer del bell Llibre del nostre col·laborador, és el d'ofèrir-ne un fragment als nostres llegidors, aital com ens plau fer-ho ara.)

HORA XII

Quant relentides passen les estones, i quin monòton colpejar; el de la pèndola del rellotge, en aquesta nit punyental! Damunt la taula, romàn tancat el llibre que m'ha fet companyia fins al present. Ara, ja no puc més: les línies s'esborren enfront mon esguard; els conceptes no es mostren clars; les emocions s'han esvaït com per encantament; el cor dolorit no sent els batecs de la vida aliena... Sembla que la llum té sòn, i son fulgurar amaina... Tot dorm en la quietud del menjador; pareix que el món hagi deturat la marxa. Pel buid del passadiç albiro la claror de la sala i arriba fins a mí el fadigat respir de la vetlladora que s'ha estirat damunt el sofà, enfredorida. M'hi atanço, curant de no fer bruint; està dormint i pels llavis li vaga un somris de benestar. Potser somnia amb sos fillets, gosant en el bressol de la sòn dolcíssima de les primaries de la vidal! Pobre dòna, la vetlladora qui confia a la nit els rebrots de sa pròpia vida per a anar a esmerçar la que li resta en mig de jemeccs i llàgrimes; oracions de dolor que broden les hores silentes de son afer! ..

Tot d'un cop, es trenca el somris dels llavis de la vetlladora i un geste d'espant anima son visatge. Com electritzada, es redreça i, fitant-me, em pregunta què passa, perquè soc allí... I automàticament s'en va cap a la cambra veïna, on jau la mare, que compta els darrers instants de sa vida. L'albiro ben tost retornar amb el semblant joiós i en veu molt baixa, em diu:

—«Dorm. Vagi-s'en a descansar; no passi ànsia»...—

... La mare dorm, i son respir és tant lleu, que no s'ou de mon apartament; l'ofega el colpejar del rellotge i alguna que altra remor que de la nit arriba. Remors de la nit, que fóreu ma temença major, llavors, quan jo era un infant! Remors de la nit, que espaordieu ma sòn, malgrat i l'empar de l'àngel que em vetllava al peu del bressol, segons la mare deia! .. Jo no el vegí mai a l'àngel, i en canvi oïa

distints vostres esclats, sorolls tènues de la nit, com petjades d'un fantasma que voltava l'estància... Avui, la mare dorm; m'ho ha dit la vetlladora. . Soc jo, qui curo avui de que la nina velleta del meus amors no trenqui el somni, mercès a vostre ritme.

Què deu somniar la mare?

Pot ser en mí; en les hores cruentes, quan mon amor, atret per novel·les fantasies, s'allunyà del caliu de ses besades... Mès no, que son respir és pausat, i el cor, per tant, batega a l'embat de visions serenes. . Potser somnia en llavors, quan mos rulls li acariciaven les galtes, mentre m'esplicava rondalles i em cobria de petons. Llavors el dolor no existia per a mí; no m'havia robat ni un alè, ni una llàgrima... i la mare em tenia tot seu... i m'adorava...!

...Pel finestral, una lluentor de plata em sobta com una visió sobrenatural... Ja som al nou dia. Em llevo prest, i corro vers la sala. 'La vetlladora no m'ha oït; està dormint de la mateixa faisó que abans, somrient, satisfeta ..

De puntetes entro en la cambra de la mare, que encara deu dormir... A les fosques li palpo el front: bella, esperançal, la febre ha amainat, i ja no li bull, com abans! Cautelós, apropo els llavis per a besar-la. Son front està gelat com

marbre, i les mans, tot son cos, rígit, ert: la mare, és morta!

...Degué morir llavors, mentre somniava jo; mentre la vetlladora somreïa, mentre la llum venia al món...

I fou tant bona; son amor fou tant gran, que morí lleument, sens bruint, com feu tots els actes de sa vida, per a no estroncar l'encís de mes hores de delícia.

FRANSS OPALIINE

GLOSES

LA CEBA

Es bonic, millor dit, deu ésser bonic sentir una dèria, tenir una ceba que ens fassi curts els nostres minuts de vida, dedicats tots ells a allò que ens preocupa fonament, fent-nos viure en un neguit continuat.

Perquè l'home que té una ceba al cap, és com si ja havés trobat un empleu ben remunerat al pensament, i no té temps per a preocupar-se ni de les seves míseres necessitats materials, ni per a patir per res que no és refereixi a la seva obsessió.

Així, el qui té la mania del foot-ball, sols pensa amb els Alcàntaras i Zamoras, i per comptes de somniar truites, somnia pilotes, que tot és prou d'aliment. Així també l'aficionat al «cine» deixa colar la fantasia pels cels estrellats de la glòria i es creu tot un «Polo», amb musculatura i tot; i així també l'aficionat als «toros»— que encare n'hi han—i l'apassionat pels teatres o per la música, o per les col·leccions de segells, o per lo cria de «canaris flautes».

Tot són cebes en aquest món!

I, desgraciat d'aquell que no en té cap de cebal

XIXU

Alfred Canal i Comas
Metge

Carrer de Josep Umbert (Aurora), 7

Imp. Garrell : Granollers : Clavé, 25 : Telèf. 117

CASA GRIVÉ

Travesseres, 24

Aquesta Casa té muntat un taller per a la confecció expressa i arreglo de mitges i mitjons en cotó, fil, sedalina o llana, segons el que convingui per la temporada, disposant per a fer-ho, d'excel·lents màquines *Cläes i Seiffart* (moderns sistemes alemanys.)

Molturació de blat-de-moro, ordi, civada
i tota classe de grans per al bestiar

Perfecció i màxim rendiment en tots els treballs

Preus baratíssims per grans comandes

Salvador Mitjà

Passeig de la Muntanya, 12 (Carretera de La Roca) Telèfon 91 :: GRANOLLERS